

[Leif Hermann]

som ministeren antydede det, den kommende kommuneplan, og hvad er virkningen af det? Det er, at offentligheden sættes uden for indflydelse i forbindelse med diskussionen om en samlet kommuneplan.

Der er altså ikke noget hensyn at tage til det kommunale selvstyre; men der er et hensyn at tage til nogle principper i en lovgivning, som er sammenhængende, og som folketinget, så vidt jeg kan se, har pligt til at påse også overholdes i de forvaltningsorganer, herunder kommunerne, som er sat til at administrere den.

Det er blevet sagt af fru Hanne Severinsen, at man nødig vil gå så drastisk til værks, men i en lang række andre situationer har regeringspartierne bestemt intet imod at gå drastisk til værks. Nu skal jeg ikke sammenligne med det overenskomstindgreb, der fandt sted for ikke så lang tid siden, men dér må man nok sige at der blev gået drastisk til værks. I andre situationer – hvis arbejdsgiverne f.eks. finder på at sætte lønnen op med mere end de 2 procent – går Arbejdsgiverforeningen sandelig også drastisk til værks og truer med bøder og den slags ting. Men af en eller anden ejendommelig grund må man ikke gå drastisk til værks, når der foreligger så klart erkendte lovovertrædelser, som tilfældet er her.

Det lyder lidt ejendommeligt, for det er, som om man vælger at gå drastisk til værks, når det er bekvemt – og det er normalt altid bekvemt over for den svagere stillede del af befolkningen – men undlader at gå drastisk til værks, når det ikke er særlig bekvemt, når man måske støder an mod nogle magthaverinteresser, som den offentlige forvaltning, in casu Københavns kommunalbestyrelse og Københavns magistrat, sidder og varetager.

Til allersidst skal jeg sige, at det selvfølgelig med dette forslag har været meningen ikke blot at forlange en pression fra miljøministerens side over for Københavns overborgmester, men også i denne sal at få diskuteret, hvorledes de planlægningsmæssige forhold er i landets største kommune. Jeg erkender fuldt ud, at der kan være planlægningsmæssige vanskeligheder i en kommune af den størrelse, men det er ikke nogen undskyldning for, at man undlader at overholde lovgivningen. Havde Københavns kommune, på det tidspunkt da man vedtog kommuneplanloven, været i en situation, hvor man

måtte forudse så betydelige planlægningsmæssige vanskeligheder, som der åbenbart er tale om i forbindelse med udarbejdelsen af en kommuneplan, havde muligheden nok været der for at henvende sig til folketinget og sige: vi må have en særlig kommuneplanlov for København. Dette skete ikke, og Københavns kommune blev derfor henført under loven. Når det så er tilfældet, må vi også forlange, at loven bliver overholdt, og har denne debat ikke ført til andet, håber jeg, at den i det mindste har ført til, at Københavns overborgmester – givetvis mod sædvane – vil høre en lille smule efter, hvad der er blevet sagt fra denne talerstol i dag.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan til beroligelse for hr. Leif Hermann sige, at vi er overhovedet ikke spor bange for Københavns kommune, og han kan godt spare sig det med magthavere.

Det, som har været vores begrundelse for ikke at gå ind for det forslag, SF og VS er kommet med, er, at man dermed rammer noget helt andet, nemlig byggeriet, og derfor har vi netop sagt, at man måske skal skærpe den kritiske sans; det kan jo også virke som pressionsmiddel. Hvis man virkelig skulle gå til sådan noget som tvangsbøder og den slags, ville det tage temmelig lang tid, så det var måske bedre, at man forsøgte at sende nogle budskaber herfra, som forhåbentlig også kan høres på rådhuset.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Argumentet med byggeriet har jo været fremført før, og dertil vil jeg da godt sige, at for det første er det byggeri, man i givet fald stopper, det byggeri, der kræver § 15-rammer, ikke andet byggeri. Hvad er det så for et byggeri, der kræver § 15-rammer? Det er i meget vidt omfang kontorbyggeri. Så kan man selvfølgelig sige: nå ja, men kontorbyggeri giver lige så mange arbejdspladser som boligbyggeri, men ikke desto mindre kunne det være en pression over for Københavns kommunalbestyrelse, hvis man sagde: nu må I altså se at få lavet det her, før vi går videre med tingene. Københavns argument kunne jo have været anvendt af samtlige kommu-